

SKAUTU AIDAS

1934. VI. 15.

12 (129) nr

Apie pašaukimą ir apie tolimesnį skautišką darbą

Daugelis iš jūsų stovi betarpiškai prieš pamatinį apsisprendimą visam tolesniam gyvenimo keliui: turi nusistatyti, kokią pasirinkti profesiją, kuriuo tolesniu specializavimosi keliu eiti. Tur būti ne vienas jau seniai padarė pasirinkimą ir dabar, gavęs atestatą, nesvyruodamas eis tiesiu keliu. Bet ne vienam dar stovi prieš akis problema—kas toliau?—atvira. Kiekvienas privalo atostogas po išleidžiamųjų egzaminų išnaudodamas padaryti nuodėgną savo „iki šiol“ peržvalgą visose gyvenimo srityse, rūpestingą „išskyla“ į rytojaus dienas. O kuris skautas jau seniai turi atestatą — o kad ir truputį prieš atestatą, arba apskritai kitame kelyje — irgi vasaros laiku, atostogų ir poilsio dienomis, turi gerą progą giliau pagalvoti apie save, pagalvoti apie save, skautiškai.

Pasirenkant tą sritį, kurioje norėtum visą gyvenimą dirbti, reikia kreipti dėmesio į daugelį veiksnių: į savo gabumus, o visų pirma į susidomėjimą ir pamėgimą pasirenkamojo dalyko, nes šių du momentu dažnai turi daugiau reikšmės pasisekimui, negu gabumas; į darbo rinką, kad iš anksto nesirengtum kandidatui į bedarbių eiles; į šeimos materialines sąlygas, nuo kurių pareis, ar galėsi ilgesnį laiką paskirti mokslui, ar turėsi kuo greičiausiai stengtis atsistoti savo kojomis, ir t. t.

Lietuvai šiandien visų pirma reikia labai daug žmonių, kurie atsidėję dėtu Nepriklausomybės pamatus, stiprintų Lietuvos ekonominę Nepriklausomybę, tautos medžiaginį nepriklausomumą nuo svetimųjų, gyvenančių užsienyje ar krašto viduje. Jei stebėsime mūsų ekonominę ir ekonominius politinę mintį, turėsime progos įsitikinti, kad mūsų krašto medžiaginei nepriklausomybei užtikrinti šiandien svarbiausias dalykas yra skatinti palyginti nedidelių gamybos įmonių steigimąsi, skatinti plėtimąsi lietuviškosios prekybos, esančios lietuvių pirklių rankose. Istorinis ir dabartinis mūsų „trečiojo luomo“ menkumas yra, žinoma, mūsų bėda, ir labai gaila, kad šioje srityje pagerėjimas vyksta labai nežymiai.

Kartais sakoma, kad lietuviai apskritai neturi gabumų verslui, kad lietuviai

menki pirkliai, blogi pramonininkai, nevykę finansininkai. Tačiau galėtume nurodyti visą eilę pavyzdžių, kad yra priešingai.

Todėl ieškokite iš jums prienamų profesijų tokios, kuri leistų jums būti geriausiais realinių vertybių kūrėjais, visų pirma ekonominių vertybių kūrėjais. Nuskurusi Lietuva nebus stipra ir atspari. O prie tautos turtingumo didinimo pats prisidėsi iškovodamas sau medžiaginį nepriklausomumą. Geriausiai pasipriešinsi Vakarų tendencijoms padaryti iš žmogaus robotą, kovodamas dėl praktiško galejimo kūrybiškai reikšius dirbant nuosavioje įmonėje. Šituo būdu ir sau rengsi sąlygas turėti savarankišką nepriklausomą nuomonę visuomeniškuose ir politiniuose dalykuose. Pramonininkų, prekybininkų, sodininkų ir t. t. vaikams čia tenka ypatingoji pareiga: stenkitės visų pirma išlaikyti ir plėtoti savo tėvo įmonę, neleiskit jai išnykti!

Kūrėjai ir vartotojai. Kiekvienoje gyvenimo srityje sutiksime tuos du tipus: kūrėjus ir gavėjus (yra dar ir kitų, išnaudotojų ir skriaudėjų, bet apie juos nekalbesime). Skauto sąvokoje glūdi kūrybiškumas, pionieriškumas kiekviename bare, kiekvienose pareigose, kuriose tektų būti. Kokį gražų skautų pavyzdį mums rodo didieji lietuvių tautos vyrai—mokslininkai, keliautojai. Tokiais skautais buvo, pav., dr. Basanavičius, Jablonskis, Darius ir Girnas, Kriščiukaičiai. Patys paieškokite skautų pavyzdžių kovotojų dėl tautos atgimimo ir Nepriklausomos Lietuvos, valstybės pareigūnų, mokytojų ir kitų tarpe — ir tarp skautų! Nes gali būti „skautas“ ir skautas.

Ir štai pasirinkdami pašaukimą, pagalvokite apie tai, kas yra būti kūrėjais. Net kukliausioje padėtyje galima kurti! O kiek galima kurti savoje, kad ir nedidelėje, įmonėje! Šiandien Skautų Sąjungoje skaitome tūkstančius jaunimo, bet kiek jų tarpe tikrųjų skaučių ir skautų?

Ir skautystėje galima būti kūrėju, galima duoti, o ne tik imti. Šitie tūkstančiai Sąjungos skaučių yra daugumas gavėjai. Yra gera, kad jie naudojami geromis mūsų sąjūdžio savybėmis ir auklėjasi būti geris lietuviais, bet kas bus su pačiu tuo sąjūdžiu, jeigu gavėjų eilės augs sparčiau už kūrėjų eiles? Iek kūrybinio darbo įdėjo į mūsų broliją daugelis skautų, kad sąjūdis taptų tikrai skautišku, kiek to darbo dedama ir šiandien — bet vistiek negalima pasitenkinti tuo, ką turime. Gyvenimo srovė yra smarki, būtų negražu plaukti ta srove kiauroje geldoje, kai kiti mus pro šalį lenkia moderniškomis baidorėmis.

Pareigos Brolijai. Kiekvienas jūsų ką nors gavo sau iš skautystės. Kuo daugiau pasiėmė, tuo geriau supranta poreikį ką nors Brolijai duoti. Tuo labiau nori būti kūrėju, o ne

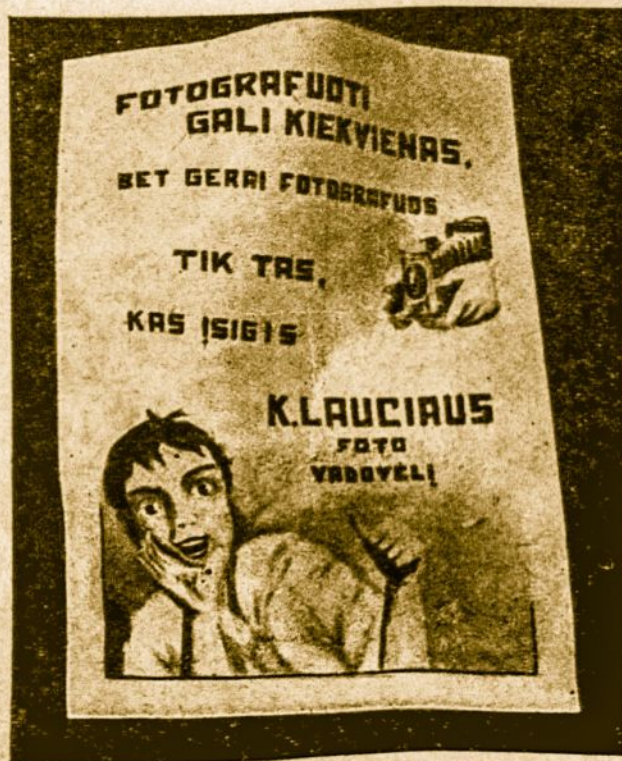

svetimos duonos ėdiku. Atsistojęs priešais profesijos pasirinkimo klausimą, negali neskirti nors valandėlės pasvarstyti, o kaip bus su mano skautišku veikimu tolesnių studijų metais, arba pradėjus savo pašaukimo darbą dirbti. Ką mes būtume nuveikę, jei tikėtai pusė visų draugovių skautų eitų per gyvenimą netik skautiškai, bet ir skautų eilėse! Po keliolikos metų pasaulis pats savęs nepažintų.

Ir kas daryti su šios dienos obalsiu: „jei kartą skautas, tai skautas iki... atestato“, iki savarankiško uždarbčio pradžios ir šeimos sukūrimo. Tiesa, skautiškojo darbo intensyvumas labai priklausys nuo tiesioginio darbo ir šeimos pareigų, dalyvavimas skautiškame veikime gali būti nevienodas įvairiais laikais, bet praveisti kartą į mėnesį skilties sueigą, arba praveisti pašnekesį draugovės sueigoje, kartą per semestrą dalyvauti skiltininkų kursuose su referatu, aplankyti vasarą stovyklą, parašyti į Skautų Aido įdomų straipsnį iš savo specialybės — šitokiam darbui dargi skautas—ministeris surastų laiko, jei tik norėtų! Nebūtinai tai būtų didelis kūrybinis individualnis darbas, bet tai bus dalyvavimas dideliame kolektyviniame kūrybiniame darbe. Reikia tik noro — norėti!

Pastaba apie įdomumą. Kai viso tri rašau, au yse skamba jau girdėti priekaištai apie Skautų Aido nuobodumą. Iš dalies galima su tuo sutikti, bet patarimas: „kūrėjai“ tegul patys atsiunčia įdomių gražių dalykų. Vistiek dailinai pasilieku tokios nuomonės: negalima amžinai būti anuo selovus saltans, šokinėjančiu vergu, negalima ir jauniems mokyti skaityti ir galvoti tik apie tai, kas įdomu, juokinga, linksma, lengva, skautas į gyvenimą žiūri linksmai, bet drauge ir rimtai. Mėgstai žaisti ir šposų pokrėsti. Bet ne tik tai šposais, ledais ir piernikais žmogus gyvena, reikia kartais į juodos duonytės paragauti, ir pamėginti pluta kirmsti.

Parašykite, kaip laikosi jūsų dantys po šitų plutų!

Iš sunkiausios padėties visada reikia stengtis išėiti keiu, kuris keliasi aukštyn, bet ne tokiu, kuris nusileidžia žemyn!

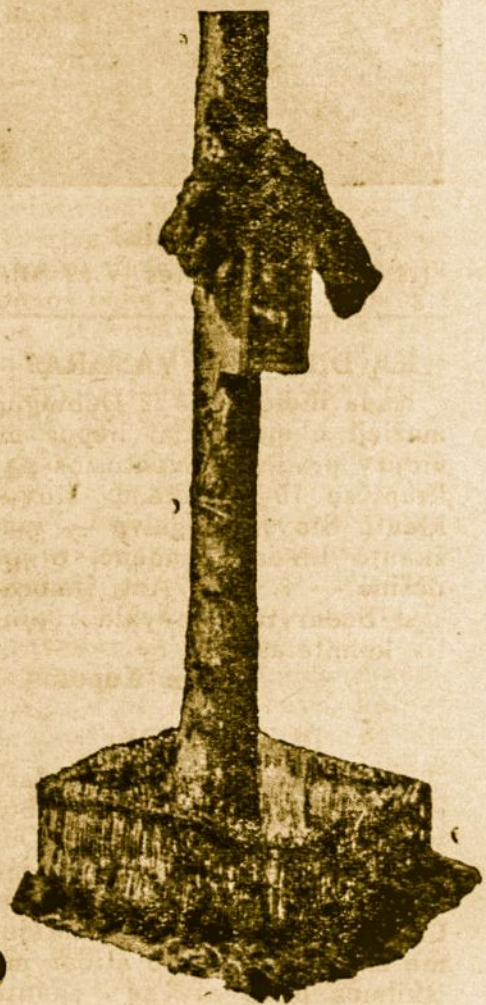
Mūsų klaidos dažnai yra pirmosios raidės gyvenimo mokyklos abėcėlės. Iš šių raidžių kartais gaunam diažiūs žodžius.

MIELIEJI skautai ir skautės, jūs, be abejo, jaučiatės laimingi galį, saulei nusileidus, bangų užėsiui liuliuojant, prieblandyje kurenti laužus ir klausytis jūros pasakų, šalia Birutės kalno, kur senovėje vaidilutės kurstydavo šviesos deivei Praurimei, Pramžiui ir savo tautos garbei negęstamą ugnį. Tos ugnies kibirkštis, atgimimo dvasios įpūsta, sužerplėjo ir jūsų širdyse. Jūsų pareiga, jaunimo pareiga, yra, kad ji visuomet skaisčiai liepsnotų mūsų Tėvynei. Budėkite!

Antanas Smetona

(1933 mt. Palangoje).

Šį tą padaryti gali — padaryk, ką gali.

Kartą Kristus atsidūrė prieš didžiulę išalkusių žmonių minią, o jai duoti valgyti Jis teturėjo tik berniuko atneštus penkis duonos kepalus ir dvi žuvis. Bet Kristus iš berniuko rankų paėmė duoną ir žuvis ir tuo maistu Jis pasotino milžinišką minią.

Ir mes atiduokim Jam savo penkis kepalukus ir dvi žuvis. Atiduokim Jam, ką turime, nors tai būtų ir nedaug. Jis tą paims ir tie trupiniai Jo rankose pasidaugins mūsų sieloms maitinti ir Jo vardui kelti.

Darykime, ką galime! Ir tegul šis posakis nebūna ateičiai menku mūsų tinginystės pateisinimu, bet tegul tai tampa mūsų pasiryžimo

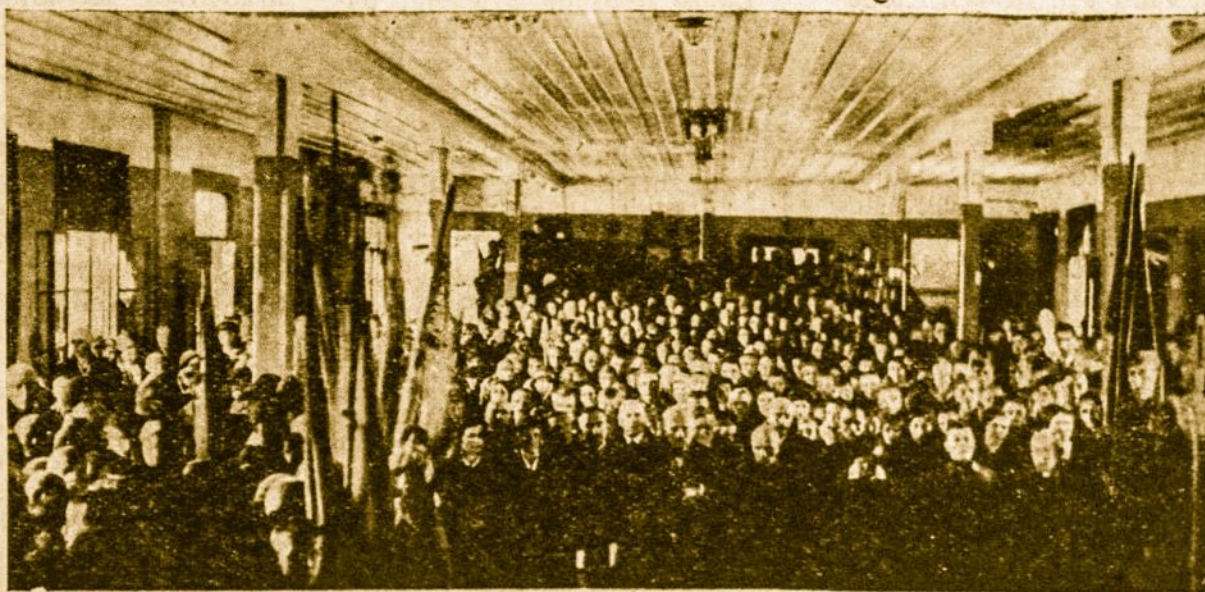
ir energijos, pažadėtų Dievo akivaizdoje, išraiška.

Tiesa, mes negalime padaryti labai daug, bet mes vis dėlto galime šį tą padaryti, o svarbu būti drąsesniems.

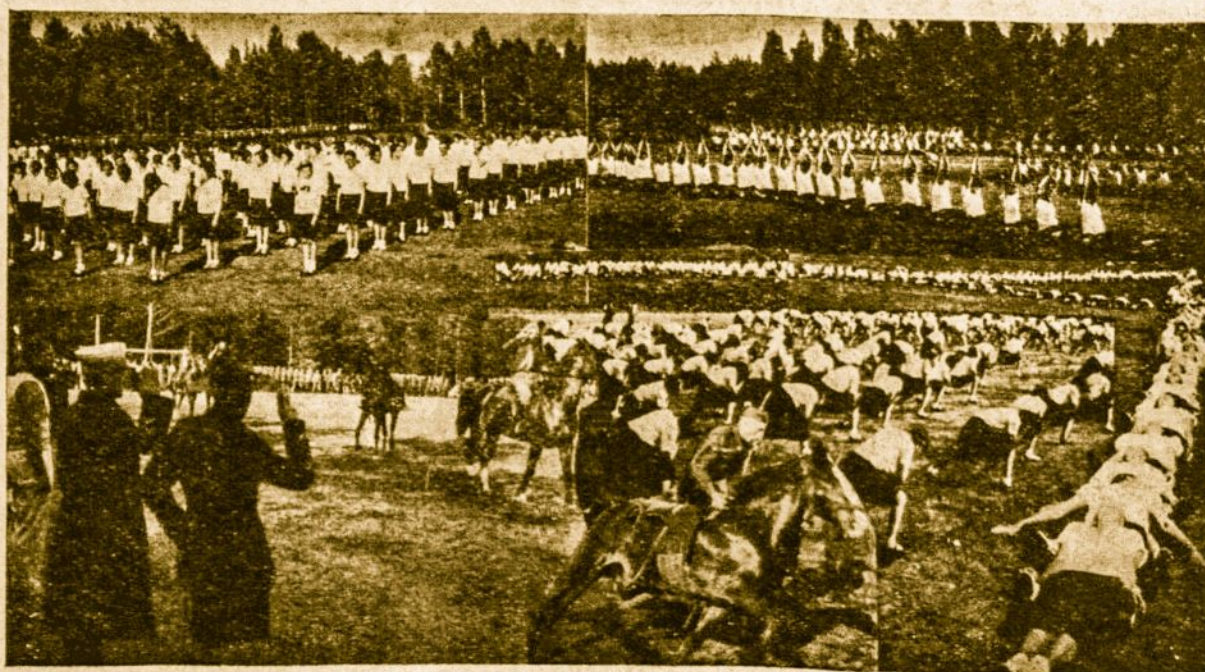
Dažnai skaičiuojame savo silpnybes, ir ištikrųjų — turime tiesos. Bet darykim taip pat ir savo galių ataskaitas. Savo galias galime su-

skaičiuoti, deja, greičiau kaip silpnybes, bet vis tiek pažymėkime jas.

Pasižiūrėkime kiek turime savyje drąsos, proto, sugebėjimų, tikėjimo, doros, meilės geram ir pasmerkimo nuodėmių. Tiesa, viso to mes turime labai nedaug, bet būkim įsitikinę, kad Dievui to pakanka, kad Jis Savo stebuklą įgyvendintų pasaulyje ir mumyse.

Nepaprastai puikiai suorganizuotos ir labai gerai pasisekusios **Vilkaviškio** tunto visų skautų-čių šventės (V.20-21) dalyviai su svečiais iškilmingo posėdžio metu.

Ir **Alytuje** (V.19-21) įvyko didelė, labai įvairi sporto ir žaidimų šventė. Kairėje (apačioje) vyr. sktn. pulk. Šarauškas priima skautų raitelių parada.

ŠEFO VARDINĖSE

visoje Lietuvoje skautai-ės darė sueigų, o išvakarėse daugelyje vietų buvo suruošti išpūdingi laužai.

Šefo 60 metų sukakčių proga įvyks žymiausi minėjimai.

Šie metai yra Šefui skiriami. Kiekvienas skautas-ė stengiasi kuo galėdamas Šefo garbei pridėti padidinant mūsų judėjimą, įgyjant didesnio prityrimo (pat. laipsnių, specialybių, iškylų, stovyklų, kelionių ir k.).

SKAUTŲ AIDAS EIS

ir vasarą reguliariai. Rašykite iš stovyklų, rašykite iš kelionių ir namų. **Rašykite visi iš visur!** Nepraleiskite neskaite nė vieno numerio. Nuo VII.1. pradėdama spausdinti įdomi apysaka iš Lietuvos skautų gyvenimo.

VADAMS STOVYKLOS.

— Skautų vadų stovykla VI. 20—30. Palangoje.

— Jaunesniųjų (vilk.-paukšt.) skautų vadų VIII.18—25. Kleboniškyje, prie Kauno.

RAŠO IŠ ADELBODENO.

Iš Adelbodeno, kur yra išvykusios ir aukščiausios skautų vadovių kursų vyr. sktn. Kėsiūnaitė, psk. Gr. Venclauskaitė ir psk. Manumaitytė, rašo, kad turinčios labai daug dirbti ir studijuoti. Bet darbas esąs nepaprastai įdomus ir naudingas. Jos Sk. Aidui parašys ilgesnių savo išpūdžių.

EUCHARISTINIS KONGRESAS Kaune VI.29—VII.1.

Jo proga skautai-ės turės progos padaryti daug gerų darbų kongreso dalyviams ir patys dalyvauti Šv. Sakramento garbinime.

JAUN. SKAUTŲ ŠVENTĖ

Kaune VI.9. labai gražiai pasisekė. Bravo!

Didžiosios Vilkaviškio r. t. šventės (V.20-21) vadovybė su aukštaisiais svečiais: p. vice-ministeriu Daniliausku, vyr. sktn. pulk. Šarasku ir kt.

KAUNE SKAUTAI GRAŽIAI PAGERBĖ ŠEFA.

VI.12. vakare Mickevičiaus slėnyje visi Kauno rajono tauto skautai (taip pat ir jaunesnieji ir sk. vyčiai) Valstybės Prezidento Antano Smetonos vardadieniui pagerbti sukūrė tradicinį laužą. Smagiose ir gyvos nuotaikos skautų iškilmėse dalyvavo ir aukštoji skautų vadovybė: skautų s-gos Šefo pavaduotojas ir Lietuvos skautams remti draugijos pirmininkas dr. J. Alekna, vyriausias skautininkas plk. J. Šaraskas, daug kitų vyresniųjų skautų, skautų bičiulių ir daug kauniškių.

Prie laužo atitinkamą žodį tarė: Šefo pavaduotojas dr. J. Alekna, vyriausias skautininkas plk. J. Šaraskas, prof. St. Kolupaila. Jie pažymėjo, jog skautai supranta šio laužo iškilmų didumą ir svarbumą. Šefui pagerbti pagiedota specialios giesmė, sušukta daug kartų entuziastiškų valio ir daug skautiškių linkėjimų.

Laužo liepsnos šviesoje padainuota skautiškos nuotaikos dainelių. Pirmą kartą visai gerai pasirodė skautų choras, Aušros mergaičių gimnazijos mokykl. Norvaišos vedamas. Laužui besibaigiant, padainuotos paskutinės skautų laužo dainos, vėl daug kartų nuaidėjo griausmingi valio ir ilgiausių metų Lietuvos skautų s-gos Šefui — Valstybės Prezidentui Antanui Smetonai.

Vadovių Mokyklos Stovykla.

Vadovių mokyklos stovykla bus netoli Kauno, Kleboniškių miške, nuo liepos mėn. 9 dienos ligi to pat mėn. 24 d.

Pragyvenimas stovykloje kaštuos 20 lt.

Priimtos stovyklon, gavę darbų planą ir atskirus pranešimus, vyksta stovyklon.

TRAKŲ RAJONO TUNTAS.

Trakai...
Senutė griūvanti Kęstučio-Vytauto pilis...

Mūsų Tautos Dainiaus Maironio apdainuota...

Mūsų visų ištrokšta ir mylima...
Tiktai išniekinta...

Tik baisiai nelaiminga...
Nes lenkų pavergta ir okupuota...

Trakų grožį ir meilę, istoriją ir praeitį, jų dabartinį skurdą ir nelaimę — paveldėjo savo širdimis

gaivinti... Kaišiadorys, Kaišiadorių

jaunimas...

Tačiau pirmų pirmieji Kaišiadorių

skautai, skautai, skautai...

Skautišką sąjūdį Trakų apskrityje pirmas sukėlė 1927 m. jaunas, linksmas ir energingas kun. kapelionas Nikodemus Švogžlys, didelis patriotas ir entuziastas. 1927 m. rugsėjo m. 15 d. buvo įkurtos pirmosios draugovės, pavadintos mergaičių — „Birutės“ d-vė ir berniukų — „Trakų Pilies“ d-vė. Kiek vėliau kun. N. Švogžlys, Trakų skautų srities globėjas, radęs sau tinkamą padėjėjų J. Petrauskaitę ir Al. Meteliciną (pastarasis dabar skautininkas ir jaun. leitn.) įsteigė atskirą „Lapinių“ skiltį, „Goštauto“ d-vė Amatų mokykloje, „Gedimino“ d-vė Žiezmaruose ir „Gegučių“ skiltį Vievy. Išskyrus „Gedimino“ d-vė Žiezmaruose, visi kiti skautų vienetai sėkmingai gyvuoja ir iki šios dienos, o iš „Gegučių“ skilties Vievyje 1930.IX.8 išaugo gabi ir patvari „Aušros Vartų“ d-vė, kuri, kad ir neturėdama palankių darbo sąlygų, sėkmingai skiepija lietuvišką kultūrą sulenkintame pafrontės krašte. Draugovei dabar vadovauja skln. P. Milančiūtė, globėja mokykl. Kastantini-
navičienė.

Tuntininko pareigas eina B. Kliožė. Jo padėjėjas dabar yra psktn. F. Prekeris, adjutantu — vyr. skln. ats. j. ltn. St. Čiaučionas, mergaičių skyriaus vedėja — vyr. skln. A. Kliorienė ir jaunųjų skautų skyriaus vedėja — mokykl. E. Mozūrienė.

Pastaruoju metu dėl bendrai pagyvėjusios Trakų apskrityje visuomeniškos veiklos, smarkiai pakilo ir skautiškas sąjūdis: įsteigė nauji skautų vienetai Žasliuose (du), Mijaugonyse. Iš viso Trakų rajono tunte yra dabar 11 skautų vienetų su 220 skautų-čių.

Tunto ribose yra du skautams remti d-jos skyriai: Kaišiadoryse ir Aukštadvaryje.

Psktn. B. K.

VASARA NE VASARA, JEI NETURI SKAUTŲ AIDO!

Ot vikrumėlis!

(Iš Alytaus šventės V.19-20).

KĄ DIRBSIME VASARĄ?

Kada didieji grįš iš Dubingių, mažieji ukmergiškiai liepos m. vidury pradės Šventosios pakrantėse 10—15 dienų stovyklauti. Stovyklos galva — vyr. skautė Liūda Ikamienė, o jos dešinė — v. skilt. Ant. Umbrasas. Sudarytas stovykla rūpin-tis komitetas.

Juoz. Kunotas.

DUBINGIUOS.

VI.3 Utenos skautai darė ekskursiją į Dubingius, kur buvo atidaromas tiltas per Dubingių ežerą. Pakeliui buvome sustoję Aluntoje ir Molėtuose. Čia padainavome ir apžiūrėjome miestelius. Į tilto atidarymą iškilmes buvo atvykę skautų šefas J. E. Respublikos Prezidentas A. Smetona, keli ministrai, vyriausias skautininkas pulk. Šaraskas, aukštų karininkų ir labai daug visuomenės.

Po iškilmų gražioje Dubingių ežero saloje buvo gegužinė. Gegužinėj Dubingių visuomenei skautai surengė mažą laužą. Laužui vadovavo vyr. skilt. Labuckas.

Grįždami atgal buvome užsukę į Giedraičius, kur su vyriausiu skautininku pulk. Šarasku ir su vyr. sk. Saulaičiu aplankėme garsią Giedraičių rankdarbių dirbtuvę, kurios darbeliai yra pagarsėję beveik visoje Lietuvoje, karžygių kapus, paminklą kariams žuvusiems ties Giedraičiais ir pademarklinę, kur paleidome galingą raketą Vilniaus! Vilniaus! Vilniaus!
J. Dačinskas.

Nė minutei nepamiršk, kad esi skautų šeimos narys.

Ką laimėsi foto konkurse?

ATTITAIŠOME KLAIDAS!

Pereitame Skautų Aido numeryje buvo parašyta, kad J. Karvelio ir J. Rinkevičiaus prekybos namų skiriamas foto aparatas yra 6×9 cm. formato, o IŠ TIKRŲJŲ JIS YRA 3×4 CM. formato nuotraukoms. Firmos „Viskas Fotografijai“ skiriamas aparatas pavadintas „Mnifex“, o tikras jo vardas yra „Unifex“.

Minėtas korektūros klaidas atitaisome.

Jauni Vabalninko skautai jau ir tokio prityrimo turi.

IŠ JURBARKO PADANGĖS.

Šakių r. t. štabas Jurbarke, vadovaujant mok. M. Babiliui, IV-11 suruošė skautų kursus. Lektoriais buvo tuntininkas M. Kviklys, skautų rėmėjai, gimnazijos mokytojai ir kt. Kursų temos buvo įvairios: iš ideologijos, praktiškos skautystės, pirmosios pagalbos ir k. Kursus aktyviai lankė visi skautai ir šiaip mokiniai.

IV-14 atvyko iš Kauno sktn. K. Palčiauskas. Nors neilgai buvo, bet spėjo skaityti vieną pašnekesį visiems skautams ir atskirai skiltininkams, kur nurodė daug žaidimų ir keletą jų pravedė. Vakare buvo sukurtas laužas, vedamas paties skautininko. Prie laužo buvo, kornetų duetas, deklamacijos, dainos ir k. Tarė žodi tuntininkas gimn. dir. M. Kviklys. Baigiantis laužui gimn. sk. globėjas psktn. J. Vainauskas padėjo sktn. Palčiauskui už atsilankymą, o visi sušukę galingus valio mūsų šefui A. Smetonai ir visai skautų vadovybei, išskirstėme.

IV-14 kursų darbas buvo nertruktas, nes ruošėme šv. Jur-

gio paminėjimą ir viešą vakarą. Vakaras įvyko IV-28. Prieš programą buvo įžodis, pakėlimai ir vyresniškumo laipsnius, kalbos, sveikinimai. Suvaininom **Buities sonatą**, 3 veiks. sk. veikalelį. Skautės pašoko baletą. Vakaro nuotaika buvo puikiausia, tiek skautų, tiek svečių. Mūsų rėmėjos laikė didelį bufetą ir baigiantis vakarui suruošė skautišką arbatėlę ir pavaišino savo darbo pyragais. Pelno turėjom 250 lt., už kuriuos manom įsigyti stovyklos inventoriaus.

Šimet manom plačiai stovyklauti.

Kęstučio dr-vė tuntininko padalinta į dvi dr-ves. I Kęstučio (draugininku liko buves d-kas psktn. K. Batūra) ir III **Vaižganto dr-ves** (draug. — sklt. J. Gudavičius).

Jurbarko skiltininkai skridome į III sklt. sąskrydį Kaune. Dalyvavom 14 skautų.

Į IV skautų vadų kursus iš Jurbarko taip pat ruošiasi vyksti 3 skautai. Rašomuosius darbus jau baigia rašyti. Tikimės turėti gerų vadų. **K. B.**

Labai vertinga visiems skautams knyga

R. Gerlingo

B Ū K V Y R A S I

Lytiniai klausimai jaunuoliams ir suaugusiems. Vertė St. Činčius. Kaina Lt. 3,—.

Norėdami būti skaisčius, sveiki ir stiprūs, būtinai turime šią knygą perskaityti, ir tai ne vieną kartą, bet kelis. Joje gvildenami klausimai, su kuriais susiduria kiekvienas jaunuolis ir kurie, mums rodos, yra paslaptingi. Dėl šių klausimų nepažinimo, ne vienas jaunuolis nueina klaidingais keliais, padarydamas sau per visą gyvenimą nepataisomą klaidą. Yra tai viena vertingiausių ir praktiškiausių knygų.

Taip pat išspausdinta

J. Kuzmickio redag.

V A I K Ų Ž A I D I M A I.

Čia surinkta 128 įvairiausi žaidimai ir 45 fantų išpirkimo pavyzdžiai. Kaina tik 90 cent.

Žaidimai yra ne tik džiaugsmo valandėlės, bet jais dar laviname kūną, protą ir pastabumą. Taigi pasinaudokime jais.

Abidvi knygos gaunamos visuose knygynuose ir „Sakalo“ b-vėje Kaune, Putvinskio g. 14.

Liūdinčią sesutę

Adele Rėklaitytę,

Jos brangiai motutei mirus, giliai užjaučia

Alytaus skautės.

Sese,

Stefa Vasiliauskaite,

gilaus Tavo liūdesio valandoje — tėveliui mirus, liūdim visos kartu

Studentių skaučių dr-vė.

IŠKYLA VARDINĖMS.

PANDELYS (Rokiškio apskr.). II.23 įkurta skautų-čių draugovė gerai veikia. Visi labai sudomėję skautiškuoju darbu.

Atėjus gražiam laikui jau padarėm dvi iškylas. Pirmoji iškyla įvyko V.5. Antrą iškylą padarėme mylimojo **Šefo vardinių išvakarėse Jo garbei.**

Draugovėje yra 6 skiltys.

Jau esame prisiruošę egzaminams į III-jį patyrimo laipsnį.

Alfonsas Vazonis.

PALANGA ATGIJO.

Palangoj jau seniai įsikūrė skautai, bet veikimas buvo silpnas. Dabar įvyko kai kurių permainų. Berniukai sudaro **Kęstučio dr-vę**, mergaitės — **Birutės**. Į draugoves įeina po dvi skiltis.

Vidurinės mokyklos patalpose gavo būklui kambarį. Būkle galės sustoti, o dideliame reikalui esant ir pernaktoti, į Palangą atvykę skautai ar skautų ekskursijos. Vasaroti atvažiavusiems skautams tas sudarys patogumų — nereikės mokėti už daiktų prižiūrėjimą, kol susiras butą.

V.20 10 Palangos skautų-čių davė įžodį.

VI.2—3 I Karvelių skiltis **Birutės miškelyje** suruošė dviejų dienų iškylą. Ši iškyla buvo pirmoji nuo pat skautų įsikūrimo Palangoje.

Vasarą manoma padaryti draugovės iškylą ar stovyklą.

J. Strakšys.

SĄSKRYDIS ALVITE.

V.30 ir 31 d. Alvite mok. J. Dovydaitis suorganizavo skautų-čių ir skautukų sąskrydį. Sąskrydyje, be vietos skautų, dar dalyvavo: Kybartų 4 draugovės, Vilkaviškio 3, Bartininkų 1, Gižų 1. Viso 90 skaučių ir apie 110 skautų. Už miestelio buvo įrengtos dvi stovyklos. Palapinės pačių skautų pasidirbtos, puikios, nebrangios ir praktiškos. Skaučių stovykla, be to, buvo gana rūpestingai išgrąžinta.

V.31. Alvite buvo didelė bažnyčios šventė, sutraukusi daug žmonių. Po pamaldų visi skautai išsirikiavo miestelio dį. To kilnaus akto liudininkais

buvo Vilkaviškio raj. tuntininkas pulk. Matulionis, apskr. viršininkas, p. Goštautas, iš Kauno nuvykęs sk. v. Pr. Karalius, vietos mokytojai, valdininkai ir didžiulė minia visuomenės, kuri buvo sužavėta tokiu gausingu ir gražiu būriu jaunimo.

Po sveikinimų ir parado atlikta keletas sporto pratimų, kurie padarė žiūrovams ilgalaikio išpūdžio. Po bendrų pietų stovyklose, vakare, nusileidus saulei, ežero pakrantėj gyvas ir įdomus laužas.

Namo skirstėsi skautai nenoromis ir pasiryžę kitais metais vėl suskrist. Visuomenė labai domėjosi ir daug pagelbėjo.

A. V.

MAŽEIKIŲ TUNTININKAS VIEKŠNIUOSE.

V.21 Viekšnių skautai suruošė didelę šventę, į kurią atvyko tuntininkas, t. adjutantas, skaučių skyriaus vadė ir 55 skautai-ės. 10 val. visi organizuotai dalyvavo pamaldose, o po pamaldų iškilmingai su muzika įvyko turgaus aikštėje paradas, kuriame tuntininkas pasakė labai gražią kalbą ir buvo paskelbtas Lietuvos Skautų Sąjungos Šefo aktas 4 nr., kuriuo Viekšnių vid. mok. direktorius p. J. Lazauskas apdovanojamas Svastikos ordinu. Tuntininkas ir kiti skautai jį gražiai pasveikino ir šeši skautai-ės davė įžodį. Po parado visi vyko į vid. mok. pietų. Po pietų buvo numatytas laužas, bet dėl ne labai gražaus oro jis negalėjo įvykti ir buvo suruoštas vid. mok. aikštėje inscenizuotas laužas.

Vakare mažiekiečiai dainomis buvo išlydėti. **L. Š.**

ROKIŠKIS.

Stovyklos. Rokiškio tunto skautai-ės stovyklauja kartu su Biržų tunto skautais gražiam Kazliškio pušyne, ant Nemuno sūnaus upės kranto. Abiejų stovyklų viršininku bus Rokiškio tuntininkas vyr. sktn. Rozmanas. Sudaryti skyrių stovyklų štabai, padaryti stovyklą gyvą, linksmą ir malonią. Manoma, kad stovyklaus iki 150 tunto skautų-čių. **Ad.**

SAVO JĖGOMIS SVICERO

NIKLAUS BOLT.

— Jūs norite mus nuvežti į viršų? — paklausė šypsodamas prezidentas, ir atsisėdo į žemą drežinos suolą. Mirganti tunelio žibintuvų šviesa nušvietė jo pražilusią garbingą galvą. Prie jo atsisėdo daktaras, su degonies indu rankoje. Kituose suoluose susėdo tarybos nariai.

Su džiaugsmu italai vežė šveicarų vyriausybę. Dėkodami ir juokaudami aukšti svečiai išlipo ir išėjo pro tunelio angą, sužavėti puikaus reginio. Tylėdamas daktaras paėmė prezidento pulsą. „Normalus. Tai tur būt dėl tos apystovos, kad tamsta, prezidente, atvykai čia nepavargęs“.

Italai sustojo truputį atokiau. Staiga Kapo priėjo prie daktaro. „Ar galėtume gauti degonies vienam darbininkui? Jam bloga“. Daktaras nuėjo prie jo. „Nenuostabu“, — pasakė jis, — „pulsas 148 per minutę!“ Daktaras pats suteikė vargšui pagalbą. Iš didelio stengimosi darbininkas dirbo daugiau, negu jėgos išnešė.

— Aš galėčiau nebeskalbti, jei norėčiau, — kalbėjo Untersee miestelyje Kristo motina. — Mano sūnus atsiunčia man kas mėnuo šimtą frankų. Aš dabar skalbiu tik iš seno pamėgimo.

— Taip, jis toli nužengė, — pasakė advokatas.

— Mes juk visi sakėme, kad iš jo kas nors išeis.

Čia ponias Aplanalpienė truputį nutilo.

— Kokios pareigos jam ten pavestos?

— O, jis ten daug gali prie geležinkelio! — pasididžiuojama atsakė motina.

— Pirmą rugpiučio mes atidarome tunelį, — kalbėjo patenkintas direktorius, — tą dieną pradėsime pardavinėti pirmuosius bilietus. Dieną prieš tai mes išbandysime liniją. Bet ne tuščiomis. Jūs, tarnautojai, gausite nemokamus bilietus. Kiekvienas po du. Galėsite parodyti savo tėvams jūsų kūrinį. — Gaila, tamsta nebegali atvežti abiejų, — pasakė jis Kristui, pamatęs ant jo rankovės juodą gedulo juostą.

— Tačiau man reikia dviejų bilietų, — atsakė šis.

Jie visi atvyko į kalnus iš slėnio, laimingesnių keleivių Vengerio Alpių geležinkelis dar nebuvo niekadus vežęs. Šeidege jų laukė specialus traukinys. Maža pirmoji Jungfrau geležinkelio stotelė buvo šventadieniškai išpuošta. Viršum plevešojo Šveicarijos vėliava. Traukinys buvo išpuoštas žaliais eglių vainikais. Visi dirbo iki antros valandos nakties, kad viską tikrai gražiai padarytų. O nuo penktos valandos, laukdami atvykstančiųjų, dar kai ką aptvarkė.

— Ernestai, Ernestai, — šaukė pro vagono langą viena laiminga motina, dar traukiniui nesustojus. — Sūnau, štai ir mes! — sveikinosi koks tėvas.

„Eigergletčerio — Eigervando — Eismeerio — Jungfrauoch stotys! — sušuko pirmą kartą stoties budėtojas. Sūnūs nuvedė tėvus prie Jungfrau geležinkelio traukinio.

— Mūsiškis niekadus nedarė mums rūpesčių, — kalbėjo Launerio tėvas Kristo motinai, kuri su geriausiais norais negalėjo taip atsiliepti apie savo sūnų. Todėl ji atsakė: „Manasis truputį atkaklus, bet irgi geras vaikas. Ar jūsų sūnus irgi atsiuntė jums fotografiją?

— Žinoma!

Eigergletčerio stotyje stovėjo laukdami svečių traukinio du jaunuoliai: ruožo viršininkas ir Kristas. Prie jų priėjo Frišknechtas.

— Italai traukia namo, bet vienas prašėsi pasilikti čia: venecijetis. Iš jo aš mažiausiai tokio prašymo laukiau. Savanoriai padėjo man sukrauti ten prie tunelio angos didelę medžių krūvą. Mes sutempėme iš tunelio visokius atlikusius lentgalius, ir rytoj pirmosios rugpiučio šventei galėsime užkurti kalnuose didžiulį laužą. Amžinų sniegų plotuose Jungfrau papėdėse galingai pakils liepsnos, kaip mummyse, šveicaruose, liepsnoja amžina laisvės idėja! — Kristo akys spindėjo klausant šių žodžių.

Tuo tarpu atėjo traukinys. Launerio motina apkabino

sūnų. Ponia Aplanalpienė savajam pasakė tik: „Tu dar daugiau išsitempei“. Ruožo viršininkas ir Kristas dėl tarnybos negalėjo vykti pasitikti savųjų.

— Gerą dieną, panele, tamsta vistik sutikai atvykti! — pasakė Kristas ir padavė ranką vienai panelei.

— Addio Svicerio! — sušuko vienas išvykstantis italas. Kristas atsigrižo ir pamojavo atsiveikinančiam.

Toliau prie kelio stovėjo Beppino. Šalia jo didelis vyras, jo tėvas, kuris, paleistas iš Isperos, atėjo pasiimti savo sūnų. Berniukas greitai susidėjo daiktus, kad galėtų nežymiai ir kaip galima greičiau su tėvu išvažiuoti. Dabar jis dar kartą atsigrižo ir iš tolo pirštu rodė tėvui Kristą.

Santino dar iš vakaro atsisveikinęs išvyko namo pas savo motiną.

Tunelyje, Eismeerio stotyje, ponias direktorienė dar puošė paruoštą vaisių stalą Alpių rožėmis. Konradėlis su Kazyte jai padėjo. Toje vietoje, kur tarp tėvo ir inžinieriaus turėjo sėdėti senelis, Kazytė tylomis padėjo edelveisų šakelę. Tik vienas Kristas žinojo, kodėl taip lengvai buvo randami edelveisai.

Traukiniui atėjus jie visi su direktorium nuėjo prie vagonų.

— Man tik įdomu, ką Kristas dar atveš, kam jam reikėjo dviejų bilietų! — kalbėjo ponias direktorienė.

Jie įlipo į vagoną ir pasisveikino su Launerio tėvais. Kristas supažindino: „Mano motina! — Panelė Curtinaitė iš Chiasso stoties! Be jos manęs čia nebūtų buvę. Aš buvau pabėgęs iš namų ir norėjau per sieną vykti Italijon. O ji padėjo man grįžti čia. Net bilietą man nupirko“.

— Tuos pinigus jis seniai man gražino iš savo pirmos algos.

— Panele, reiškia aš tamstai turiu būti dėkingas, kad tamsta atsiuntei man mano geriausią bendradarbį, — pasakė direktorius.

— Tokį, kurį mes visi pamilome, — pridūrė ponias direktorienė.

— Ir tokį, kurio aš nuo savęs nebepaleisiu, — pasakė priėjęs inžinierius. — Nuo kitos savaitės aš pasiimu jį prie mano naujo darbo. Jis bus mano dešinioji ranka.

Kristo akyse spindėjo džiaugsmas. „Girdi, mama?“ — pasakė jis.

Panelė Curtinaitė sujaudinta žiūrėjo į motiną ir sūnų.

— Aš labai džiaugiaus, kai naujame tvarkaraštyje perskaičiau Jungfrauoch stoties vardą! — kalbėjo ji inžinieriui, ir rimtame veidelyje spindėjo laimingos akys. — O dabar aš pati čia atvykau, aš to niekadus nelaukiau. Aš kaip tik buvau atostogose, kai atėjo bilietas. „Turi važiuoti!“ — sakė man namiškiai. Ir kaip džiaugėsi šiandien rytą Interlakene mano sesuo, kad man teko tokia laimė. Man atrodo, — pridūrė ji tyliai, — kad aš artėju prie dangaus. Čia taip gražu!

Traukinys sustojo tunelio angoje. Konradėlis išvedė senelį, visi išlipo. Jie nuėjo į siaurą, turėklių apsaugotą, uolų aikštelę. Aukščiau ir žemiau kilo stačios uolos. Žemai tęsėsi milžinas ledynas. Į dangų kilo kalnų viršūnės, o akys raibo nuo sniego baltumo. Žemai matėsi žalias slėnis ir šviesios ežerų akys.

Visi sugrižo prie traukinio. Kristas ir jo motina dar valandėlei pasiliko.

— „Aš keliu akis į kalnus, iš kurių man ateina pagalba“ kalbėjo tavo tėvas, kai tu buvai išėjęs.

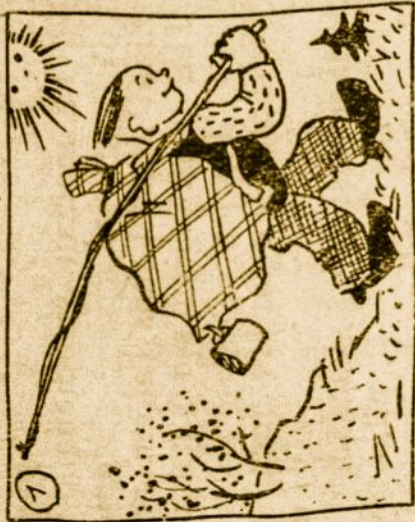
Ir ji pakėlė akis į tokią artimą sidabrinę Jungfrau viršūnę.

Sūnus taip pat žiūrėjo aukštyn. Jam rodėsi, kad vėl jaučia laiminančius tėvo pirštus savo kaktoje.

Dar valandėlę juodu tylėdamu stovėjo. Paskiau sūnus rūpestingai padavė motinai atsiremti ranką ir nuvedė ją atgal.

(Galas). *Berta V. Jungfrau*

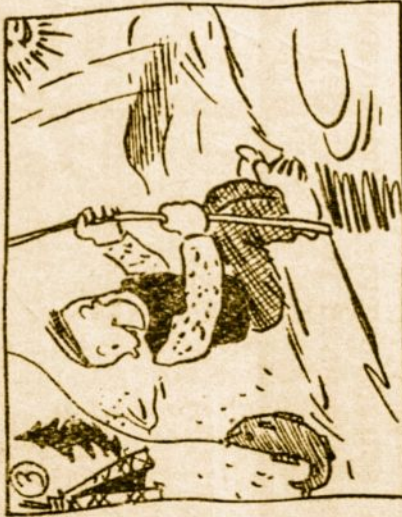
Sekančiuos **Skautų Aido** numeriuos skaitysite labai įdomų romaną **iš Lietuvos skautų vasarinio gyvenimo.**

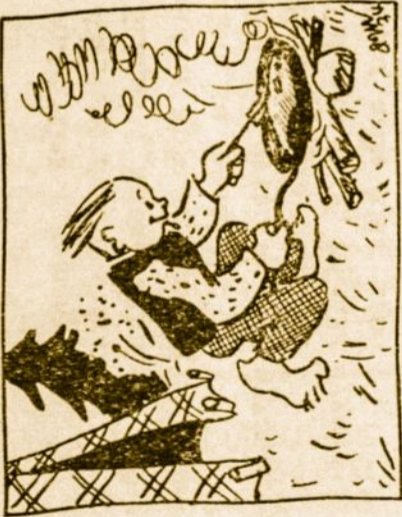
1. Eina Pempė iškylauti,
Trupučiuką pažuvauti,
Nešas meškere, keptuvę —
Mėgsta Pempė šviežią žuvį.
Žengia Pempė mūs smagiai,
Pats sau šypsos mandagiai.

2. Ten toli jaunam eglyne
Stovi Pempės palapinė,
Saulė šypsos. Tviska upė,
Jonui Pempei žuvys rūpi —
Seka Pempė akyliai
Plūdę plaukiančią tyliai.

3. Mūsų Pempę laimė lydė,
Drebta taip, kad nepavydi,
Jis tą laimę išmėgino,
Ir ištraukė puikų lyną.
Greit po jo palapinė
Vakarienė bus skani.

4. Vakarienę Pempė kepa,
Uosto gardų lyno kvapą,
Jis nevalgęs nuo pat ryto —
Linkim gero apetito.
Ir užkandus gan stipriai,
Į namus sugrįžti vikriai!

Atsakymai į „Sk. A.“ 10 numerio
uždavinius.

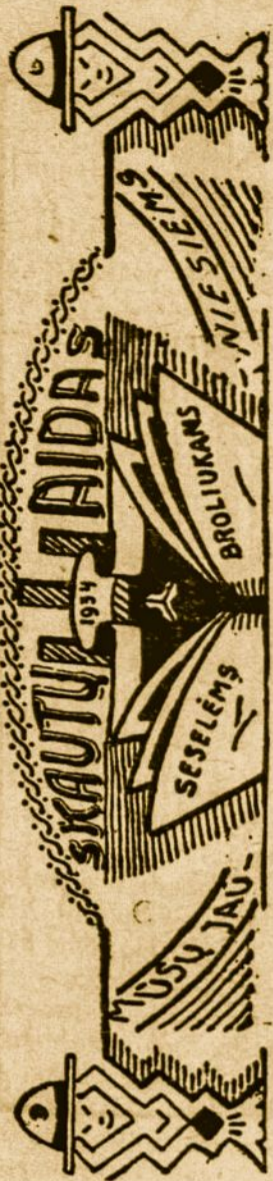
1. Vieną lentą Antanukas padėjo
skersai per tvenkinio kampą. Antrosios
lentos vieną galą padėjo ant pirmosios
lentos, o kitą galą — ant tvenkinio sa-
los. Taip jis pasiekė skautų stovyklą.
2. Paveikslas buvo sūnaus to pono,
kuris rodė savo draugams.

Vlks.

Kiaušiniai lėkštėje.

1. Lėkštėje yra 12. kiaušinių. Ateina 12
vaikų. Ir kai kiekvienas jų paima po
kiaušinį, vis tik lėkštėje lieka vienas
kiaušinis. Kokiu būdu?

Vlks.

GLOBOKIMĖ MEDELIOUS.

Na ir graži ta vasarėlė! Visa
gamta ją sutinka pasipuošusi ža-
liaisiais savo rūbais ir vainikuota
žiedais. Ir mažytės žolelės ir di-
deli medžiai taip puošiasi ir puo-
šia gamtą. O ir žmonės, tie gam-
tos valdovai, mėgsta augalais
puošti savo namus. Net senelių
linksmi šypsoi veidai, kai šven-
tadienį prie švarko prisisega žo-
lynėlių.

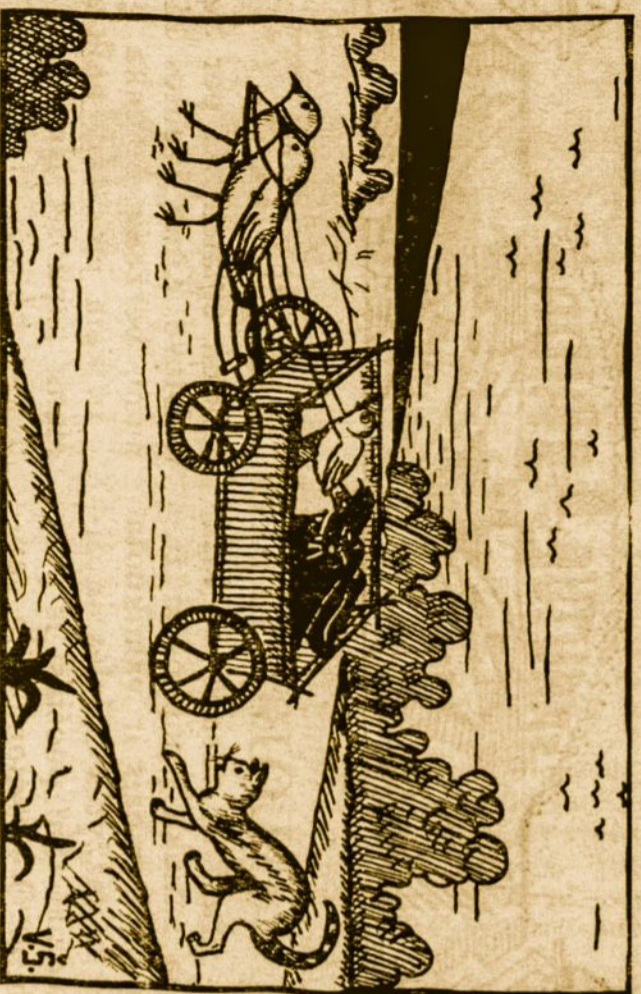
Kur apie namus nėra medžių,
ten neįjauku: atrodo, lyg gaisro ne-
senai būta. Gi žmonės, kurie gam-
tą mėgsta, apsodina savo namus
medžiais. Tokių žmonių sodyboje
matysi ir berželių svyruonėlių, ir
amžinai žaliuojančią eglaitę, ir
klevą, ir kaštoną, ir kitokių me-
džių. Ir kiek malonumo iš to turi
žmogus! Palaužei beržo šakelių,
prikaišiojai kambario kampuose
— kvepia tau. Pražydo klevai —
visa sodyba medumi kvepia, o žė-
mė geltonuoja nuo byrančių žiedų.

Pražydo kaštonai — rodos, žva-
kėmis kas medį nusagstė. Ir ką
besakyti! Bet tokių žmonių, kurie
ypatingai mėgtų gamtą, dabar
maža. Seniau ne taip buvo.
Be reikalo šakelės nenulauž-
davo, bet kur galėjo, ten so-
dino jaunų augalėlių. Dabar ne
taip yra. Ateina Kalėdos. Kiek su-

naikina eglaičių. O per Sekmines
ir Dievo Kūno šventes kiek jau-
nučių berželių netenka gyvybės.

Ir kam juos taip naikina? Na-
mams papuošti. Nupiauna grakštų
liekną baltažievį berželių, pastato
prie namų durų ir džiaugiasi juo.
Taip. Žmogus džiaugiasi, bet ber-
želis verkia. Jis žino, kad neilgai
juo džiaugsis: dvi — trys dienos ir
žalieji jo lapeliai sudžius. O tuo-
met tas pats žmogus, kuris pirma
džiaugėsi, įmes jį į ugnį. Ir ką tu-
rėtų tas žmogus daryti, norėda-
mas savo namus papuošti berže-
liais? Kiekvienas jūs atsakys,
kad jis turėtų prie savo namelių
pasodinti jaunų berželių. Pasodi-
nęs, juos globoti, prižiūrėti. O kai
medeliai užaugs, jie puoš name-
lius ne tik per Sekmines ar Dievo
Kūno šventę, bet visą gražią va-
sarėlę. Negana to: jo šakelėse čiul-
bės paukštyčiai, o gal net ir lizdą
susikraus. Todėl jūs, skauteliai,
globokite medelius. Pasizadėkite
sau, kad kas meta, pavasarį, pa-
sodinsite po medelį ir paskirsite jį
jūsų namelius puošti. Atminkite,
skauteliai, kad medeliui užauginti
reikia tūkstantį kartų ilgesnio lai-
ko, kaip jam nupiauti. O medeliai
mums duoda naudos. Tad globoki-
te medelius!

V. Š-s.

Žvirblis varnų prisigaudęs
i turgų važiavo,
o tas katins besijuokdamas,
ko galo negavo.

PAUKŠČIŲ KAIBA.

Kurie esat skaitę daktaro Do-
ltilio nuotykius, tikrai pavydėjot
tam nepaprastam žmogui, kad jis
moka susikalbėt su paukščiais, su
vabzdžiais ir kitokiais gyvuliais.

Štai, žiūrėk pavasari. Iš šiltųjų
kraštų parskrenda paukščiai, ima
šūkaut, čiulbaut, pasakotis, ką
matė. Juk nebloga būtų, kad mo-
kėtumėm suprast, ką jie pasa-
koja.

Bet tai negalima. Tai bent pa-
sistenkim sužinot, kaip mūs kai-
miečiai paukščius supranta, ką, jų
nuomone, paukščiai mums nor pa-
sakyt.

Štai susitinkam lauke su parlė-
kusia pempe. Ji tuojau sveikinasi:

Gyvi, gyvil
Sveiki gyvil

Pakyla iš už kupsto vėversys
ir skelbia:

Čyru vyru pavasaris,
Palikau vaikelius nelesusius.
Parlėksiu — palesinsiu,
Zaliu vyru pagirdysiu.

Kai pavasario saulė ima per-
smarkiai kaitint, volungė šaukia:

Dieve, duok lietaus!
Lakštingala, ta mūs devynbalsė,
kur krūmuose pasislėpus, sau
čiulba, pamaciūs piemenuką, jam
gieda:

Jurgiuk, Jurgiuk, ganyk, ganyki
Varyk, varyk, nebijok.

Arba:

Kinkyk, kinkyk, važiuok,
Paskui sustok, sustok.

Giliau girioje strazdas pasako-
jasi:

Svetimoj šalyj buvau,
Alų midų gėriau —
Sudžiūvau, sudžiūvau.
I savo šali parlekiau,
Kirmėles rinkau, vandeni gėriau—
Nutukau, nutukau.

Pamiškeje, kregždės pamačiu-
sios vanagą, ima per viena kita
šaukt:

Vagis, vagisi!
Vyt, vyt, vyti!

O namieje, ant kraiko nutūpu-
sios, daug ko prikalba, pričiauska:
Vyrui, vyrui, jums moters blynus
lkepa.

Arba:

Nuejo Ona i kamara,
Atsirieke duonos svara,
Sniukšt i kišene, i kišene.

Moka ir apie nelemtąją šių die-
nų krizę ką pasakyt:

Tai man dyvai, tai man dyvai,
Kaip Lietuvoj yra:
Tai man dyvai, tai man dyvai,
Visur krizė kyła, kyła.

Čionai tik keli paukščiai pa-
minėti, o kaimiečiai apie visus,
kuriuos gauna girdėt, moka pa-
sakyt, ką jie šūkauja.

TUŠČIA BAIMĖ.

— Paklausyk, motute, — vaikas
pasakojo,
— ką mačiau šiandieną. Tikrai.

Nemeluoju.
Žinai ežerėli mūs žaliaam pušyne?
Ten tarp krūmų stovi balta pala-
pinė.

Vakarais ten laužas dega, rūksta
dūmai.

Linksmų šnekų, skardaus juoko
pilni krūmai.

Ten atvykę (daug kas matė) kaž-
kokie ponai.

Mūsų Juozas sako skautai... Aš
manau — čigonai. —

— Nebijok, vaikeli, — tarė jam
motutė.

— Tai draugai gražios gamtos.
Mėgsta jie saulutė.

Ten tai ne čigonai. Tikriausiai
ten skautai.

Artimui jie gelbsti ir naudingi
tautai.

Vilkiukas.

Kas čionai iš paukščių kalbos
paminėta, ar mano paties vaiko
metais girdėta, ar iš Marijampo-
lės gimnazisčių užrašų paimta.
Pamėginkit ir kiti kaimie apie
paukščių kalbą pasiteiraut ir, ką
išgirsit, užrašyt, o paskui ir
„Skautų Aido“ redakcijai atsiųst.

Dėdė Pranys.

III Latvijos skautų tautinė stovykla

(Pranešimas Lietuvos skautams).

— Laikas. Įvyks 1934 m. liepos mėn. 20—30 d. d. Asariuos, prie Rygos.

Adresas. Lietuvos skautų stovyklos metu ten bus toks adresas:

(skauto vardas ir pavardė)

Lithuania contingent

Skautu Liela Nomentne

Jūrmala — Asari II — Latvija.

Pašto korespondencijai, siunčiamai iš Lietuvos, veikia vidaus tarifas, pav.: laiškas 30 ct., atvirukas 15 ct. ir t. t.

Mokestis. Lietuvos skautai savo vadovybei mokės 70 litų kiekvienas. Už tą patį mokestį:

- galės dalyvauti paruošiamoje stovykloje,
- gauti užsienin išvykti dokumentus,
- be atskiro mokesčio iš Šiaulių stoties ligi Jamboree vietos nuvykti ir grįžti,
- dalyvauti latvių jamboree ir jos metu ekskursijose,
- gauti — maistą, latvių stovyklos knygą, jamboree ženklą, 4 numerius jamboree laikraščio ir k.

Mokestį įmokėti galima dalimis: I-ą dalį 20 litų įmokėti įsiregistruojant (arba ligi birželio mėn. 20 d.). Kitą ne vėliau, kaip vykstant į paruošiamąją stovyklą.

Informacijos. Vadovybė norintiems vykti į tą jamboree leis informacinius pranešimus ir kiekvienam paskirai (pagal užsiregistruojusių nurodytus adresus). Sekdami visas informacijas vykstantieji galės tinkamiau pasiruošti ir naudingiau dalyvauti.

PARUOŠIAMOJI STOVYKLA. Vykstantiems į šią jamboree įvyks paruošiamoji stovykla. Paruošiamoji stovykla numatoma suruošti netoli Šiaulių (patogiausia vieta susirinkti iš visur) liepos mėn. maždaug nuo 10 d. ligi 19 dien.

Paruošiamojoje stovykloje bus atliekami visi pasiruošimo darbai, išmokstama dainų, repetuojama pasirodymai prie laužų, sutvarkoma dalyvavimas rungtynėse, iškylose, paskirstoma pareigomis ir pan.

Labai pageidaujama, kad kiekvienas dalyvis iškeltų naudingų sumanymų, prisidėtų geriau pasiruošti ir pasirodyti.

Dalyviai savo pasiūlymus gali įrašyti į anketą.

Iš paruošiamosios stovyklos tiesiog vykstama į jamboree. Nedalyvavusieji paruošiamojoje stovykloje susirinks tiesiog į nurodytą vietą (pav. Šiaulių stotį, arba plaukiant baidarėmis, pav. Pasvalyje) ir su visa grupe išvyks.

BENDRA LATV. TAUT.

STOV. PROGRAMA.

VII.20 (penktadienį) — atvykimas, stovyklos įrengimas, laužas.

VII.21 — stovyklos ir laužo atidarymas.

VII.22 — pamaldos, paradas, kurį priims Latvijos Prezidentas, dalyvaujant vyriausybei ir užsienių atstovams; sportiški žaidimai, pasirodymai, tautiniai šokiai, vizitai, laužas.

VII.23 — ekskursijos, skautų vadų pasitarimai, skyrių laužai.

VII.24 — skautiški užsiėmimai, lenktynės su kliūtimis, laužai.

VII.25 — ekskursija į Rygą, bendri pietūs, vizitai.

VII.26 — svečių ekskursijos, vilkiukų atvykimas, vilkiukų laužas.

VII.27 — vilkiukų stovyklos atidarymas, stovyklos laužas.

VII.28 — apsilankymai, stovyklos laužas.

VII.29 — pamaldos, svečių priėmimas, uždarymo paradas, pasirodymai, tautiniai šokiai, žaidimai, paskutinis laužas.

VII.30 — bendras vilkiukų žaidimas, stovyklos uždarymas, išvykimas.

RUNGTYNĖS.

VII.22 — sportiniai žaidimai,

VII.24 — lenktynės su kliūtimis,

VII.26 — sk. vyčių lenktynės su kliūtimis,

VII.27 — vienos paros iškyla.

Rungtynėse dalyvaus po skiltį.

DIENOS REGULIAMINAS.

Bendras dienos reguliaminas jamboree numatytas toks:

- 7,30 v. — kėlimasis, prausimasis;
- 9,00 v. — malda, vėliavos pakėlimasis;
- 9,15 v. — pusryčiai;
- 10,00 v. — užsiėmimai;
- 12,00 v. — maudymasis;
- 13,00 v. — pietūs; 14,30 v. — poilsis;
- 16,30 v. — maudymasis;
- 17,15 v. — pusvakariai;
- 18,15 v. — pasirodymai, vizitai, rungtynės;

Saulei leidžiantis — vėliavos nuleidimas;

- 20,30 v. — vakarienė;
- 21,30 v. — laužas;
- 23,15 v. — pabaiga; 23,30 v. — ramybė.

EKSKURSIJOS.

Jamboree dalyviai stovyklos metu (liepos mėn. 20—30 d. d.) galės dalyvauti 3 ekskursijose — A. stovyklos apylinkėje, B. Rygoje ir C. Šalyje. Tos ekskursijos bus:

Mes su latvių skautais visad dideli bičiuliai. (Iš 1932 m. Estijos sk. taut. stovyklos).

A. (VII.23) — 1. į Sloką ir Kemerį, 2. į Ložmetejkalnā ir Tirelpurvi.

B. (VII.25) — į Rygą.

C. (VII.26) — po kraštą — 1. Iškyla per Kuržemį. 2. Kelionė Dauguvos upe. 3. Kelionė Gaujos upe. 4. Kelionė per Žemgalē, 4. Kelionė per Vidžemē.

O po tautinės stovyklos VII.31—VIII.1 įvyks dviem dienom įvairių ekskursijų po visą Latvijā. Už šias ekskursijas teks mokėti jau atskiras mokestis maždaug nuo 20 ligi 40 litų. Tosios ekskursijos bus: 1. Ūkanotoj Kuržemēj (Liepojus ir kt.). 2. Šiaurinėj Kuržemēj (Kuldīga, Ventspilis ir kt.). 3. Šiaurinėj Vidžemēj (Valmiera, Cesis ir kt.). 4. Latgalijoj (Daugpilis, Aglona, Ludza ir kt.).

ĮSIREGISTRAVIMAS.

Dalyviai nevaržomi amžiaus, laipsnio ar pareigų atžvilgiu.

Nesveikiems ar silpnos sveikatos skautams nepatariame vykti į šią jamboree.

Gali dalyvauti ir vilkiukai, jei jie yra tvirti, sveiki ir užsigrūdinę. Sąlygos ir mokestis tas pats, kaip ir skautams.

Įsiregistravimo tvarka:

- Smulkiai užpildoma speciali anketa.
- Anketa per savo vadovybę (ar tiesiog) pasiunčiama Vyr. sk. št.
- Anketą įteikiant įmokama įsiregistravimo mokesčio 20 lt. (dalis viso mokesčio).
- Vadovybė, gavusi įsiregistravimo dokumentus, praneš savo sprendimą: priimtas ar ne ir duos kitų nurodymų.

Jei kandidatas nebus priimtas, pinigai tuojau gražinami. Jei užsiregistravęs vėliau atsisakys, pinigai bus gražinti tik Vyriausiam Skautininkui sutikus.

Įsiregistruojanti, jei jie nėra stovyklavę, turi būti gerai susipažinę su sktn. Dr. K. Avizonio knyga **Kaip stovyklauti**. Joje ras, bendrai, nurodymų, kas reikia stovyklon pasiimti.

Pageidaujama, kad mūsų skautų nuvyktų nemažas būrys ir kad ten tinkamai pasirodytų. Mes turime gerai pasirodyti.

Tuntininkai ir vadai turėtų paskatinti ir padėti, kad jų skautai galėtų nuvykti į Latvijos jamboree. Gal būt, rėmėjai ir medžiaginiai padėtų.

Jei iš vieno tunto vyks didesnis dalyvių skaičius, iš jų galės būti sudarytas specialus vienetas (skiltis ar draugovė) to tunto reprezentantas. Tokia skiltis turi susidėti iš 8—9 asmenų, o draugovė iš 4 skilčių, plus 3 vadai.

Vadai per tuntininkus vyr. skautų štabui:

- Sudarytų kandidatų sąrašus su adresais,
- prisiūtų norinčių vykti užpildytas anketas (daugiau anketų galima gauti netarpiškai vyr. skautų štabe),
- atsiūtų įregistravimo mokestį (20 lt.),
- sudarytų sąrašą, nurodyti adresus ir suteiktų žinių apie norinčius vykti į latvių jamboree ne su reprezentacine dalimi, bet ekskursijos tvarka (kuriam laikui, kada ir pan.).

Akc. B - vė

MAISTAS

Kaunas, Marijampolės pl. Telef. 3601, 3602 ir 3603.

Parduoda

per savo krautuves: Kaune, Klaipėdoje, Panevėžyje, Tauragėje ir Šiauliuose įvairias dešras, kumpius, konservus ir bekono liekanas.

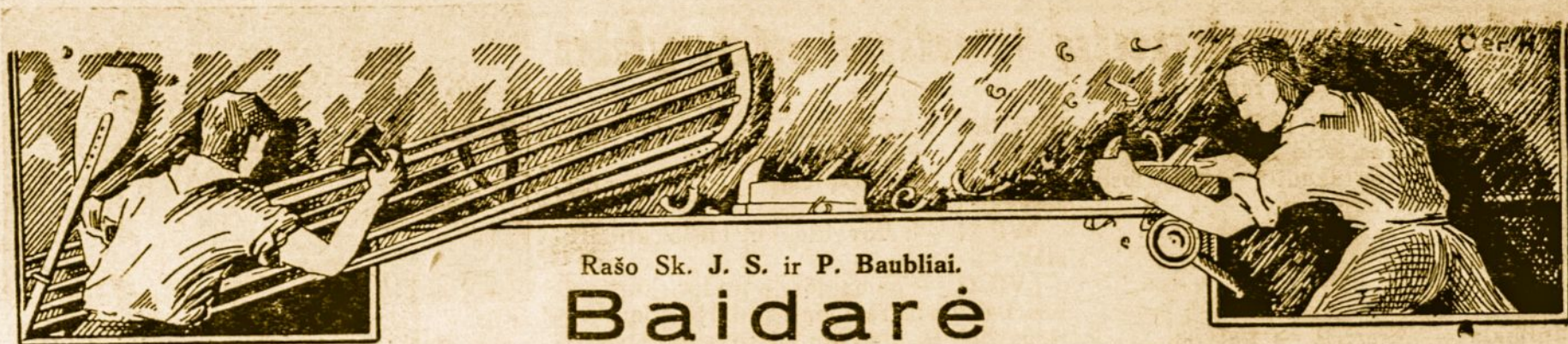
Gyvulių ir paukščių maistui

parduodami: kraujo, kaulų ir mėsos milteliai. Visų gaminių kainos sumažintos.

CENTRALINĖ LIETUVOS PIENO PERDIRBIMO BENDROVIŲ SĄJUNGA

PIENOCENTRAS

didžiausias supirkėjas ir eksportininkas įvairių pieno produktų ir kiaušinių; didžiausia įvairių pienininkystės reikmenų prekyba ir visokių rūšių Anglų Pergamento atstovybė; didžiausias tiekėjas įvairiausių aukštos kokybės pieno produktų bei kiaušinių. Būstinė: Kaunas, Laisvės alėja 29a Nr. Telefonas: P i e n o c e n t r a s. Skyrius: Šiauliai, Stoties g. 3 Nr. Telefono Nr. 510.

Rašo Sk. J. S. ir P. Baubliai.

Baidarė

20 br. dugno reikos pažymėtos Dg. 30 cm atstume nuo števnių reikos stipriai sutraukiamos špagatu. Anksčiau pažymėtos vietose išspraudžiami I ir III špantai ii, kaip II špantas, pritvirtinami. 32 cm atstume nuo galų reikos suveržiamos 4 cm sraigtais. (19 br.).

Špantų ir števnių sujungimas. Patikrinamas I španto statmenumas su dugno reikomis ir tarp jo viršutinės dalies vidurio ir števnių išplovos, pažymėtos brėžinyje b, išspraudžiame atitinkamo ilgio viršutinę reiką. Prie števnių ir španto jungiama, kaip parodyta 22 br., 5 ir 3 cm sraigtais. Taip pat sujungiamas III špantas su užpakaliniu števniu.

Vidurinio falšborto pritvirtinimas. Nuo parengtų gabalų storgalių nupiaunami 35 cm galai. Vienas jų paliekamas užpakalinei falšborto daliai padaryti. Falšborto lazdas per vidurį laikinai pritvirtiname prie II španto 11 cm atstume nuo kraštų (20 br.). apvaliais šonais į vidurį ir plongaliais į I špantą (pryšakį). Tvirtiname 4 cm sraigtais. Dar kartą patikriname II španto statmenumą su dugno reikomis ir storgalius 4 cm sraigtais pritvirtiname prie III španto 10 cm atstume nuo kraštų (20 br.). Į storgalių tarpą 10—15 cm atstume III španto išspraudžiame atitinkamai sutrumpintą užpakalinę falšborto dalį ir priveržiam 3 cm sraigtais. 20 br. vidurinis falšbortas pažymėtas VI. Taip pat 4 cm sraigtau užpakalinę falšborto dalį pritvirtiname prie viršutinės užpakalinės reikos. Plongalius atsargiai prilenkiame vieną prie kito ir atitinkamai peiliu nupiaustę suleidžiame aštrių kampu 5—6 cm priešaky I španto. Suveržiam 3 cm sraigtais ir pritvirtinam prie I španto dviem 4 cm sraigtais. Visas vidurinis falšbortas pritvirtinamas laikinai; temptiant apvalkalą jis dalimis nuimamas.

Stringerių pritvirtinimas. Tai svarbiausias darbo etapas, nes nuo jo priklauso baidarės stiprumas ir tinkama graži išvaizda.

Surinkti griaučiai apvožiami falšbortu žemyn ir padedami ant lygaus paviršiaus. Pirmiausiai jungiami apatiniai stringeriai (arčiausiai prie dugno reikų). Jungimo vietos aiškios iš 20 br., kur stringeriai pažymėti raidėmis S. Surandame dviejų stringerių vidurius ir 2,5 cm sraigtais priveržiam lygiu šonu prie II španto. Prilenkiam taip pat atitinkamose vietose pritvirtiname prie I ir III španto. Netoli števnių sutraukiame abu stringeriu virve, kad tarp števnių ir špantų jie būtų gerai įlenkti. Stringerių galai nupiaunami 2—3 cm iki števnių išorės krašto, aštrių peiliu nuaštrinami, dailiai prie števnių atitinkamose vietose prileidžiami ir pritvirtinami 2 cm sraigtais. Raiščiai paliekami.

Antra ir trečia stringerių pora jungiama taip pat, tik antra pora sutraukiama mažiau už pirmą, o viršutinė tik tiek, kad nebūtų išgaubta.

Ar gerai stringeriai prileisti ir pritvirtinti prie števnių, galima patikrinti drobės gabalu apgaubus ir aptempus š pryšakio, apačios ir šonų baidarės galą.

Čia drobę turi liesti tik dugno reikos, števnių priešakinis kraštas ir viršutiniai stringeriai. Išsikišusį ir drobę tempiantį stringerį reikia atsukti ir padrožti. Jei vienos poros stringeriai nevienodai išlinksta, tai mažiau išlinkusį truputį aštrių obliu paploniname. Sutvarkius visa tai į pirmos stringerių poros tarpą 40—30 cm atstume nuo števnių išspraudžiamos atitinkamo ilgio 1,5×2 cm lazdelės ir sraigtais pritvirtinamos. Taip pat surišama antra stringerių pora. Viršutiniai stringeriai jungiami tarp savęs ir su viršutine reika atitinkamo ilgio 1,5 cm storio leutele, kaip parodyta 22 br. Padarius tai nuimami raiščiai.

Griaučių dažymas. Griaučiai dažomi aliejiniais dažais. Ypatingai dailiai ir švariai apdirbtus griaučius galima taip pat padengti šviesiu spiritiniu ar kitokiu laku. Dažai ne tik duoda gražesnę išvaizdą, bet taip pat apsaugoja nuo drėgmės, neduoda medžiui pūti ir geležiai rūdyti, todėl dažyti reikia labai rūpestingai. Prieš dažant griaučiai švariai nuvalomi stikliniu popieriu („Glaspapier“). Dažoma du kartu. Iš pradžių dengiama mišiniu: pokosto 1000 dalių, terpentino 100 dalių ir Ochros 100 dalių. Dažoma 2—3 cm skersmens teptuku, rūpestingai dengiant ir giliausias, sunkiau prieinamas vietas. Dažai turi 2—3 dienas džiūti. Antrą kartą dengiame pirktiniais aliejiniais dažais. Spalva parenkama pagal skonį. Gerai tiktų griaučius, apvalkalą iš vidaus, išorinį falšbortą ir kilį nudažius viena tamsesne spalva, apvalkalui iš lauko numačius baltą ar atitinkamą šviesesnę spalvą. Dažome tuo pačiu teptuku kiek galint plonesniu sluoksniu. Tie dažai džiūsta irgi 2—3 dienas.

KILIS.

Kol džiūsta griaučių dažai, daromas kilis. Skirta jam lenta nuobliuojama iki 3 cm pločio. Šonai nuobliuojami taip, kad vienas kraštas būtų 2,5 cm, kitas 1,5 cm pločio. Plačiam krašte per visą ilgumą išimamas 1,5 cm pločio, 1,5—2 mm gylio griovelis. Kilio skersinis piūvis parodytas 23 br.

Apdžiūvę griaučiai apvožiami dugnu aukštyn. Kilis pritvirtinamas laikinai 5 cm ilgio sraigtais prie špantų apatinių dalių vidurių ir števnių.

Kilio galai peiliu, obliu ar kalnu apipiaustomi taip, kad števnių pryšakinės briaunos kreivumas nuosekliai pereitų į kilio apatinį kraštą.

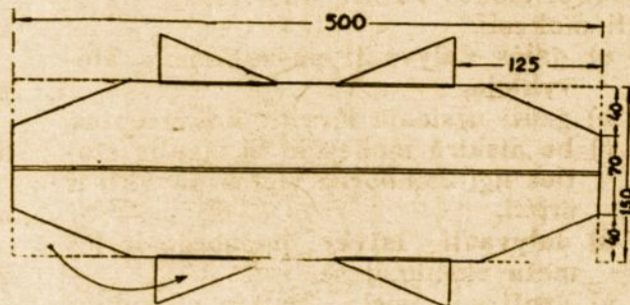
Visiškai pritaikintas kilis nuimamas ir dažomas tokiu pat būdu ir spalva, kaip ir kiti griaučiai.

APVALKALAS.

Apvalkalas daromas iš audeklo. Audeklas turi: 1. būti pakankamai stiprus plyšimams visose kryptyse; 2. nepraleisti vandens; 3. patvarus; 4. minkštas ir lankstus; 5. lygaus paviršiaus; 6. neperstoras ir kiek galint lengvesnis.

Pirmus du ir penktą reikalavimą geriausiai patenkina kelių sluoksnių gumuotas audeklas, iš kurio gaminami užsieninių sudedamųjų baidarių apvalkalai. Ta-

čiau mums ši medžiaga netinka, nes yra labai sunki, nelanksti ir, svarbiausia, labai brangi.

Storesnis brezentas yra pakankamai stiprus ir patvarus. Bet nudažius jis vis tik peršlampa, o nudažytas pasidaro trapus ir sunkus. Jis irgi yra kiek per brangus (10—15 lt. 1×1,5 m.). Plonas brezentas yra persilpnas.

Beveik visus reikalavimus patenkina tam tikru būdu aliejiniais dažais ar kitaip impregnuota lininė namų darbo drobė. Taip pat gerai tinka storesnė ir tankesnė medvilninė gelsvos spalvos drobė „dačka“. Rekomenduotina vietinės gamybos. Perkant drobę reikia žiūrėti, kad ji būtų labai tanki ir **neperšiuurkšti**. Perkama 10 m, jei plotis 75 cm ir 5 m, jei plotis 150 cm (dvigubas).

Dažniausiai ji esti 75 cm pločio. Sudėję dviejų po 5 m ilgio gabalų kraštus, kaip parodyta 24 br., siuvama mašina 2—3 kart išilgai, persiuvame kuo stipresniais siūlais. (Coats 10 Nr.). Gautam drobės stačiakampy nuo kampų nupiauname 4 trikampus 1 m ir 0,40 m statiniais. Tuos trikampus ilgaisiais statiniais prisiuvame tokia pat siūle prie drobės kraštų taip, kaip parodyta 25 br.

GRIAUČIŲ APTEMPIMAS.

Kilis padedamas ant lygios vietos siauruoju kraštu žemyn. Virš jo išilgini išklojama paruošta drobė ir vidurinė siūlė, labai stipriai išilgai tempiant, prikalamo griovelyje. Maži (1—2 cm) vėliniai kalami laikinai ne iki galo, kad vėliau juos galima būtų lengvai išimti.

Viskas užklojama ant griaučių, kad drobė apgaubtų šonus, ir kilis tais pačiais sraigtais vėl laikinai prisukamas. Griaučiai apverčiami kilio žemyn. Atsukami sraigčiai, kurie riša vidurinį falšbortą su II špantu, falšborto šoninės lazdos atkeliamos ir tarp jų ir II španto prakišami drobės kraštai. Smarkiai juos įtempus, falšbortas prispaudžiamas ir galutinai prisukamas.

Po to atsukami sraigčiai prie III španto, taip pat prakišami drobės kraštai ir tempiami nuo kilio aukštyn ir nuo III španto į užpakalį. Falšbortas prispaudžiamas ir sraigtais galutinai prisukamas.

Taip pat darome ir prie I španto: atleidžiamas falšbortas, prakišta drobė tempinama aukštyn ir į pryšakį, falšbortas prispaudžiamas ir pritvirtinamas. Vėl pradėdami nuo II španto stipriai temp-

KELIONĖ NEMUNU ALYTUS - KAUNAS

1934 m. liepos mėn. 7—9 d. d.

Pranešimas 2.

Pavėlavę įsirašyti kelionės dalyviai prašomi paskubėti pranešti „Skautų Aido“ redakcijai reikalingas žinias: 1) dalyvių vardai ir pavardės, 2) valtės tipas, 3) kur valtis bus pristatyta.

Šiomis dienomis bus paskelbtos naujos taisyklės baidarės gabenti geležinkeliu; baidarės sudėtos ar nesudėtos bus vežamos vienviečio dviračio tarifu ir sąlygomis bagažo vagonė; dar pigiau jos bus gabenamos prekių vagonuose, nevaržant jų ilgio (seniau tekdavo jas vežti atskirame vagonė). Kelionės

dalyviai iš provincijos galės nebrangiai nugabenti savo baidarės į Alytus.

Tiksliai programai paruošti kelionės vadovybė birželio 16—18 d. plauks iš Alytaus į Kauną; dalyvaus tik keletas baidarių.

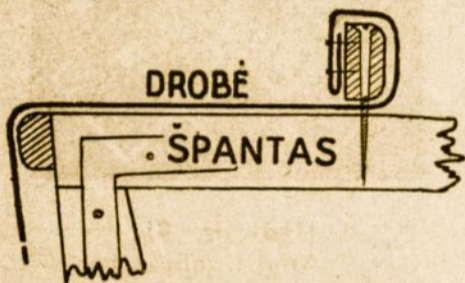
Į užklausus, kokius daiktus ir drabužius ruošti kelionei, atsakoma: daiktų imti būtiniausių minimumą, iš rūbų pageidaujama lietaus apsiaustas, maudymosi arba sporto kostiumas; iškilmėms geistina turėti lengvus vasaros drabužius, skautėms ir skautams — stovyklinė uniforma.

Ir biržėnai su savo Pilėnu nerimsta.

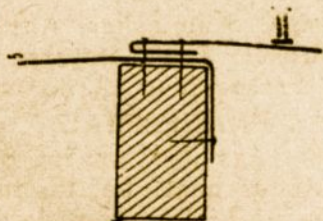
Tiksliai programa bus paskelbta kitame „Skautų Aido“ numeryje.
Kelionės vadovybė.

dami aplenkiamame falšbortą drobe ir prikalamė ją laikinai vineliais prie falšborto išorinio krašto. Vineliai kalami retai ir ne iki galo. Tokiu būdu abu drobės kraštai prikabinami prie falšborto šoninių lazdu per visą jų ilgumą. Dar prieš tai užpakalyje įkerpame drobės kraštus įstrižai į užpakalinius falšborto kampus, kad galėtumėm laisvai aplenkėti. Toliau drobė apkerpama pagal apatinį falšborto kraštą. Ištraukiant po keletą vinelių drobė palenkiamą ir gerai patempus galutinai prikalamą vineliais kas 3 — 4 cm. 26 br.

26 br.

Stipriai įtempę vieną drobės kraštą, aplenkiamė jį apie viršutinę užpakalinę reiką ir prikabinamė prie jos šono. Tempiamė ir tvirtinamė taip, kad nebūtų skersinių raukšlių, pradėdami nuo užpakalinės falšborto dalies į užpakalį. Nereikalingą drobės dalį nukerpamė pagal apatinį reikos kraštą. Kitos pusės drobė, taip pat tempdami, laikinai pritvirtinamė vineliais prie viršutinio reikos krašto. Nereikalingas kraštą nupiaunam, paliekant 2 cm užlenkimui. Užlenkiama ir galutinai prikalamą, kaip parodyta 27 br. 15 — 20 cm nuo števniio drobė kol kas netvirtinama.

27 br.

Dabar drobė aplenkiamą apie falšborto užpakalinę dalį, įtempiamą, prikalamą prie užpakalinio šono. Nereikalingas kraštą nukerpamas, kas lieka palenkiamą ir prikalamą galutinai.

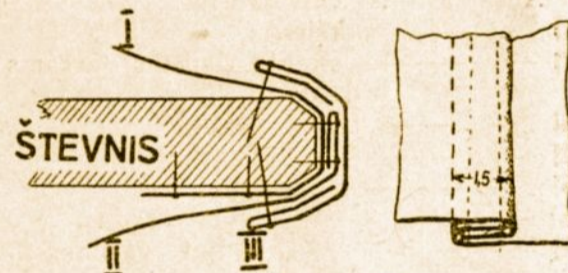
Pryšakyje prie viršutinės reikos tvirtinama taip pat, kaip ir užpakalyje: drobė aplenkiamą apie reiką, įtempiamą, prikalamą prie šono ir nukerpama. Kitas kraštą įtemptas laikinai prikalamas iš viršaus, nukerpamas, palenkiamas ir tankiais vineliais prikalamas galutinai, paliekant laisvu 15 — 20 cm nuo števniio.

Panašiai tvirtinamė ir prie števnių. Pirmiausia 5 — 7 cm. siūles prikalamė dviem vinelių eilėmis prie gaubto števniio krašto. Iki tos vietos drobė per siūlę perkerpamė. Tą patį šoną, kurį pirmą kalėm prie viršutinės reikos, gerai įtempę aplenkiamė apie števniio pryšakinį kraštą ir prikalamė prie priešingo jo šono. Nukerpamė nereikalingą dalį. Kitą šoną taip pat gerai įtempę laikinai prikalamė iš viršaus. Nukirpę porą cm toliau nuo vinelių, ištraukiamė juos ir palenkę lygiai su števniio kraštu gerai įtemptą drobė jau galutinai 2 vinelių eilėm prikalamė prie števniio briaunos. Toliau baigiamas drobės prikalamas prie viršutinės reikos. Stiprumo dėliai baidarės galą dar padengiamė atskiru drobės lopu. Išpiaunamą drobės juosta 10 cm pločio ir 60 cm ilgio. Palenkiamai 2 cm kraštai ir juostos galas pakišamės (kiek atleidus sraigtus) tarp kilio ir števniio 5 — 7 cm. Apgaubus baidarės galą juosta prikalamą prie abiejų števniio šonų tankia (1,5—2,0 cm) vinelių eile, užlenkiama ir 5 — 7 cm prikalamą ant viršutinės reikos, gražiai palenkus susidariusius kampelius. 28 br.

Taip pat užbaigiamas ir kitas baidarės galas.

Ištraukiamai visi viniukai, kuriais pačioj pradžioj drobė buvo prikaltą prie kilio, atsukamai sraigčiai ir kilis nuimamas.

Tempiant drobė reikią stengtis nepalikti jokių raukšlių ar raukšlelių. Pradėjus tempti jos atrodo neišvengiamos, tačiau kiek paprakaitavę visados galimė gauti lygų, vienodai stipriai įtemptą baidarės apvalkalą.

28 br.

APVALKALO IMPREGNAVIMAS.

Yra daug būdų drobė daryti neperšlampamą. Baidarei geriausiai tinka dažymas aliejiniais dažais, nes be impregnavimo tuo būdu baidarės paviršius daromas lygus ir slidus ir jį gauna gražesnę išvaizdą.

Dažoma didelio (3 — 4 cm) skersmens minkštu, geros rūšies teptuku.

Pirmą kartą drobė persunkiamą vienu pokostu stengiantis, kad jis persiskverbtų kiaurai, per visą audeklą, ir per visus jo sluoksnius siūlėse ir sudurimuose.

Po 3 — 4 dienų, pokostui galutinai išdžiuvus, irgi iš lauko pusės dažoma baltais Zinkweiss'o aliejiniais dažais. Dažai perkami gatavi.

Šiam dažymui išdžiuvus, apvalkalas dažomas iš vidaus griaučių spalva spalvotais gatavais dažais.

Kiekvieną kartą reikią stengtis dengti kuo plonesniu dažų sluoksniu. Kiekvienas dažymas turi galutinai išdžiūti. Storas ir neišdžiūvęs dažų sluoksnis vandeny skykla ir pleišėja, nuo ko apvalkalo kokybė puola ir amžius trumpėja. Geresnis impregnavimo būdas yra šis: pirmą kartą drobė persunkiamą karštu mišiniu iš 1000 dalių, sikatyvo 100 dalių ir parafino ar stearino 100 dalių. Po 5 — 6 dienų, drobei galutinai išdžiuvus, dažoma aliejiniais dažais, kaip ir pirmuoju būdu.

Impregnuojant šiuo būdu drobė lieka lanksti, dažai netrūpa ir neskykla. Be to, spalvinės dažų dalys tiesioginiai nepasiekia audinio ir chemiškai neardo jo — drobė laiko daug ilgiau.

Dažyti patartina uždaroje patalpoje, kurios langai ir durys vakarui ir nakčiai būtų uždaromi. Tuo apsaugomė nenudžiuvusį paviršių nuo dulkių ir ypač nuo įvairių musų ir vabzdžių, kurie ypatingai limpa prie dažų ir gadina lygų jų paviršių.

Dalyvauk II Sk. Aido vandens kelionių konkurse (ligi 1934. IX 15). Sąlygos, premijos ir informacijos Sk. Aide (1934. V. 15. 101 nr. 191 pslp.).

Skyrių veda pasktn. H. Rudzinskas.

UŽDAVINIAI.

Užr. nr. 95.

Any-Vaso iš Kaišiadorių.

- 1) ...—, paukštis.
- 2) —.———, skautų daiktas garsams duoti.
- 3) .—...—, pajūry esti.
- 4) —...—, žydų karalius.
- 5) .—...—, ginklas.
- 6) —...—, vyr. vardas.
- 7) —...—, liet. vardas.
- 8) —...—, Azijos valstybė.
- 9) —...—, skilties siluetas.
- 10) —...—, profesija.
- 11) —...—, Afrikos gyventojas.
- 12) —...—, žaidimo įrankis.
- 13) —...—, Liet. miestas.
- 14) —...—, garuojantis skystis.
- 15) —...—, virtuvėj esti.
- 16) ..—...—, medis.
- 17) —...—, deivė.
- 18) —...—, paukščių namas.
- 19) —...—, rūbas.

Vietoj taškų paskaitykite visiems skautams gerai žinomą posakį.

Užd. vert. 3 taškais.

Užd. nr. 96.

Miki-Mauso iš Kauno.

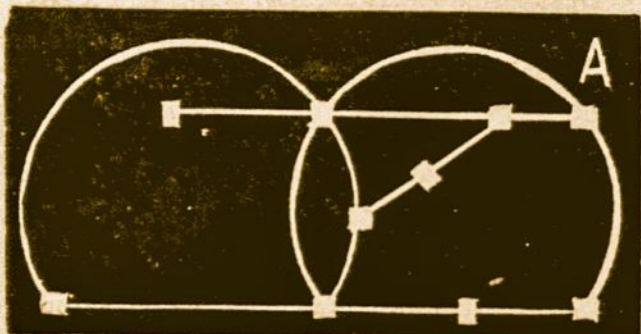
465	442	445	464
467	468	477	480
487	490	499	500
502	503	522	525

Šiuos skaičius taip sutvarkykite, kad skaitydami gulsčiai, stačiai ir įstrižai gautumėt šiais metais daugiausiai vartojamą skaičių.

Užd. vert. 2 taškais.

Užd. nr. 97.

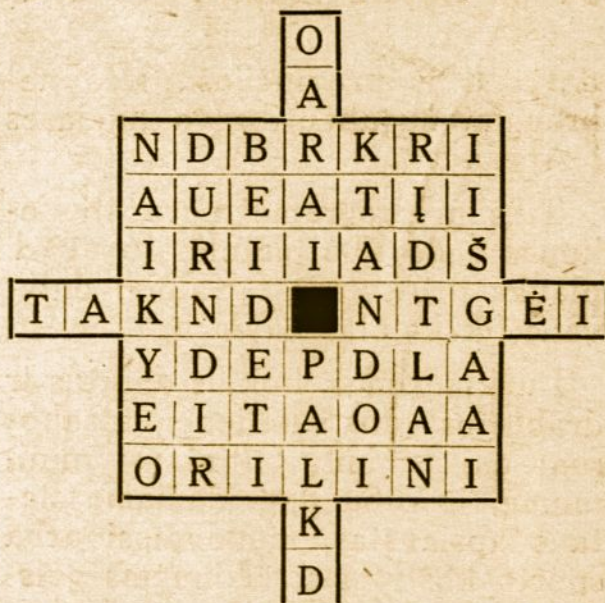
Greitosios stirnos iš Šančių.

Į apskritimus įrašykite skaičius nuo 9 iki 18 taip, kad ant kiekvienos tiesios ar kreivos linijos skaičių suma būtų lygi. A skaičius penkis kartus mažesnis už kreivosios ar tiesiosios linijos skaičių sumą.

Užd. vert. 2 taškais.

Užd. nr. 98.
J. Sakalėlio iš Trakų.

Sachmatų žirgo ėjimu paskaitykite visiems naudingą ir būtiną patarimą.

Užd. vert. 2 taškais.

Užd. nr. 99.

St. Narkevičiaus iš Kauno.

Šias juosteles perkeldami ir stumdami į šonus taip sutvarkykite, kad skaitant iš viršaus žemyn išeitų patarlė.

Užd. vert. 2 taškais.

Užd. nr. 100.

V. Varno iš Kauno.

Šias raides taip sutvarkykite, kad skaitant iš kairės į dešinę vienoje eilutėje išeitų šie žodžiai: 1) sv. kalnas, 2) žuvis, 3) pinigai, 4) mokslo šaka, 5) gaida, o iš dešinės į kairę: 1) bato dalis, 2) aname, 3) parodoje esti, 4) ramu (i pakeisti ant y), 5) 1+u, 6) kūno dalis 7) prekyboj vartojamas žodis, 8) graikų dievas.

Užd. vert. 2 taškais.

Užd. nr. 101.

St. Diminsko iš Kauno.

Šarada.

Javo daliai raidę mainysi, Lietuvos paukštį pamatysi.

Užd. vert. 1 tašku.

Užd. nr. 102.

V. Šatinsko iš Kauno.

Šarada.

„Imk“ ir kūno dalį dėk — Batukus drąsiai valyk!

Užd. vert. 1 tašku.

Užd. nr. 103.

Figūrai raidės vietą keisi, Sunkų skystį tuoj regėsi. Dvi raides jei dar pridėsi, Vyro vardą tada girdėsi. Ir dalijęs jį per pus, Tikrai gausi du žodžius. Vieną žodį iš galo skaitysi, Tuoj jungtuką pasakysi.

Antrą žodį — tai žiūrėk, Garsų fiziką regėk.

Užd. vert. 2 taškais.

Užd. nr. 104.

V. Šatinsko iš Kauno.

Šarada.

Graikų raidelei raidę traukit, Žinių šaltinį gaukit.

Užd. vert. 1 tašku.

UŽDAVINIŲ SPRENDIMAI.

Užd. nr. 88.

Stačiai: 1) sau, 2) aras, 3) Anelė, 4) S. O. S.

Gulsčiai: 1) skara, 5) ratas, 6) uraganas, 7) sviestas, 8) silkė, 9) Ebras.

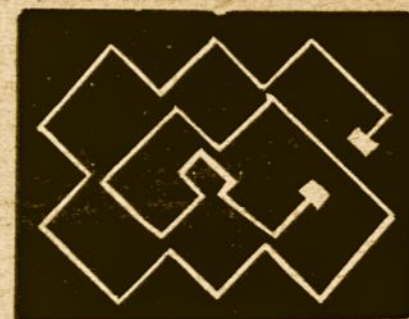
Užd. nr. 89.

Nuo A į dešinę pusę tiesia linija: 8, 13, 16, 11.

Nuo A į dešinę pusę lanku: 8, 14, 15, 11.

Vidurinėje linijoje: 10, 9, 12, 17.

Užd. nr. 90.

Užd. nr. 91.

Anglis, anglis.

Užd. nr. 92.

Budė, budėk!

Užd. nr. 93.

Prieni, krienai.

Užd. nr. 94.

Uosis, nosis.

UŽ UŽDAVINIŲ SPRENDIMUS GAVO po 32 taškus šie sprendėjai: L. Žiugžda, Odisėjas, Lydys, S. Norkevičius, V. Didžgalis, Zorro, M. Prascevičius, Toreadoras, V. Slavinskas, Pr. Jermalis, B. Karčinskas, Any-Vas.

30 taškų: P. Krečiauskas.

10 taškų: Pe-Ro, A. Mikutavičius, V. Rudaitis, V. R-kas, A. Šimkus, J. Sakalėlis.

9 taškus: H. Žeromskis.

8 taškus: V. Paliušis.

7 taškus: Č. Kaminskas, Any-Vas, Lydys, Lakštutė, L. Žiugžda, Zorro, V. Didžgalvis, M. Prascevičius, Arno iš Alytaus.

PRANEŠIMAI.

Visiems: kas užd. nr. nr. 88 ir 90 į 2-rus klausimus neatsakė, tas nustojo po vieną tašką už kiekvieną uždavinį.

Kitame Skautų Aido nr. bus paskelbta, kiek kas surinko taškų. Per vasaros atostogas uždavinių sprendimo konkurso nebus, todėl nesiųskite uždavinių sprendimus redakcijai.

Per vasaros atostogas sugalvokit gerų rebusų, reikia juos gražiai nupiešti ant balto popieriaus, nes už geriausį rebusą bus skirta kuprinė.